

POSTANOWIENIE

Dnia 13 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa A. K.

przeciwko Aa. K.

z udziałem interwenienta ubocznego Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji
"W." S.A. w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 stycznia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 27 lutego 2014 r.,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powódki na rzecz pozwanej 3 600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego,**
- 3) oddala wniosek interwenienta ubocznego o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego,**
- 4) przyznaje adw. L. A. ze Skarbu Państwa (Sąd Apelacyjny) tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym kwotę 3 600 (trzy tysiące sześćset) złotych powiększoną o należną stawkę podatku od towarów i usług.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powódki A. K. od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 27 lutego 2014r. należy zważyć, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca oparła na przesłankach uregulowanych w art. 398⁹ § 1 pkt 2 i 4 k.p.c. Przesłanki te nie zostały spełnione.

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na tym, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo iż budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje wyraźnie wskazane przez skarżącą rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych, które należy przytoczyć (zob.: postanowienie SN z dnia 13 czerwca 2008 r., sygn. akt III CSK 104/08, niepubl.; postanowienie SN z dnia 28 marca 2007 r., sygn. akt II CSK 84/07, niepubl.). Skarżącą obciążał obowiązek

przedstawienia odrębnej i pogłębionej argumentacji prawnej wskazującej na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, zawierającej szczegółowy opis tego, na czym polegają poważne wątpliwości interpretacyjne (por. postanowienie SN z dnia 8 lipca 2009 r., sygn. akt I CSK 111/09, niepubl.; postanowienie SN z dnia 12 grudnia 2008 r., sygn. akt II PK 220/06 niepubl.). Skarżąca odniosła przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania do potrzeby wykładni art. 130² k.p.c., art. 130³ k.p.c. oraz art. 394 § 1 pkt 1 k.p.c. z uwagi na rozbieżności w orzecznictwie sądów orzekających o roszczeniach powódki. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśnione zostało, że rozbieżność orzecznictwa nie może być utożsamiana z różną interpretacją przepisów lub stosowaniem prawa przez sądy rozpoznające konkretną jednostkową sprawę (por. m. in.: postanowienie SN z dnia 2 grudnia 2011 r., sygn. akt III PK 48/11, niepubl., postanowienie SN z dnia 7 maja 2009 r., sygn. akt IV CSK 459/08, niepubl., postanowienie SN z dnia 16 lutego 2007 r., sygn. akt I CSK 18/07, niepubl.). W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca nie przedstawiła argumentacji jurydycznej, za pomocą której wykazałaby, że przedstawione wątpliwości wywołują obecnie problemy w wykładni prawa czy rozbieżności w orzecznictwie, a nie jest rolą Sądu Najwyższego domyślanie się lub poszukiwanie okoliczności, które uzasadniałyby przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (por.: postanowienie SN z dnia 9 czerwca 2008 r., sygn. akt II UK 38/08, nie publ.; postanowienie SN z dnia 14 grudnia 2004 r., sygn. akt II CZ 142/04, nie publ.).

Powołanie się na przesłankę uregulowaną w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wykazania niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka, bez konieczności głębszej analizy, sprzeczności wyroku z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni (por. m. in.: postanowienie SN z dnia 8 marca 2002 r., sygn. akt I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100; postanowienie SN z dnia 10 stycznia 2003 r., sygn. akt V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49). Skarżąca na poparcie tezy o występowaniu tej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania przedstawiła jedynie ogólnikowe twierdzenia o niemożliwości zaskarżenia orzeczeń wydanych w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w W. o sygn. akt ... 157/07, czego nawet nie związała ze skonkretyzowanym wprost przepisem prawnym.

Ponadto, w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania brak jest argumentów, które wskazywałyby na rażące naruszenie prawa w ustalonym stanie faktycznym przez Sąd II instancji.

Wobec powyższego, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono, w uwzględnieniu wniosku pozwanej, na podstawie art. 98 k.p.c. Wniosek zgłoszony w tym przedmiocie przez interwenienta ubocznego został oddalony, bowiem złożona odpowiedź na skargę kasacyjną nie odnosi się do przesłanek przyjęcia skargi do rozpoznania, zatem okazała się nieprzydatna na tym etapie postępowania.